

Predmet: Ćuška/Qushk (Toplica Miladinović i dr.)

Broj predmeta: K.Po2 48/2010

Glavni pretres: 22.04.2013. godine

Izveštaj: advokat Mustafa Radoniq i advokat Milomir Matović, punomoćnici oštećenih

Svedok Zoran Rašković

Selo Ljubenić/Lybeniq nalazi se na oko 5 kilometara od Peći/Pejë. Svedok se seća da je 1.04.1999. godine ili 2.04.1999. godine, ujutru, sa još 15 pripadnika svoje jedinice krenuo iz Peći/Pejë za selo Ljubenić/Lybeniq. Tu su bili Mrtvi, optuženi Kastratović, Momić, Milojko Nikolić, Siniša Mišić, Madžo. Od pripadnika TO sa njima su bili Mićko Ivanović, Laza Pavlović, moguće i Bata Lekić. Došli su vozilima, koja su parkirali pored par vojnih vozila, van sela. Tu im se priključilo oko 20 pripadnika TO. Oko sela i selu nije video tenkove. U samo selo su ušli sa četiri strane, podeljeni u grupe. U njegovoj grupi su bili optuženi Kastratović, Bulatović, moguće i Boban Bogičević. Optuženi Dejan Bulatović je tada bio u TO, a nakon akcije u Ljubeniću/Lybeniq priključio se njihovoj jedinici. U to vreme je bio visok, proćelav, nosio je redenike i mitraljez. Prilikom ulaska u selo pucali su, psovali i pretili radi zastrašivanja, to je bio ritual. Iz kuća su iseljavali ljude. Palili su kuće, a ljudi su se skupili kod džamije u centru sela. Misli da je kuće palio Bata Lekić, on je piroman, i da je upaljeno pet kuća u selu. Odvajani su muškarci od žena, dece i staraca, koji su upućivani u Albaniju. Naredba je bila da se odvajaju muškarci od 12 do 70 godina. Nikome nisu uzimali novac i nakit. Odvojili su između 60 i 100 muškaraca. Seća se da su se odvojeni ljudi tiskali između sebe kao ovce pred klanje, blizu džamije. Jedan Albanac je istupio ispred svih i rekao da ništa loše nisu učinili nikada, i da ne treba da se tako prema njima ophodi. Nakon toga, Nebojša Minić Mrtvi je ubio tog čoveka pucanjem iz Kalašnjikova. Mrtvi je rekao da će tako proći svako ko govori loše protiv srpske policije. Zatim je Mrtvi nastavio da puca u te ljude, a pridružile su se još tri puške. Prvo su se pridružile dve puške, a zatim je Nebojša Minić Mrtvi prišao Mićku Ivanoviću, prisionio mu je pištolj na glavu i rekao mu da puca, ili će on ubiti njega. Mićko Ivanović je zažmurio i pucao. On je sve to posmatrao sa nekih 10-15 metara, bio je zaleđen, kao i ostali koji nisu pucali. Jedan iz njegove jedinice je ušao u tu gomilu leševa, i overavao eventualno preživjele, pominjući muslimanska imena. Nakon toga vratili su se do svojih automobila, i otišli u svoj štab u Peć/Pejë. Često su se zezali na račun Mićka Ivanovića, koji je posle ovog događaja poludeo, povratio se tek nakon 20 dana. Seća se da je nakon ovog događaja zajedno sa Mrtvim sedeo u kafani sa generalom Baltićem, koji je hvalio njihovu akciju u Ljubeniću/Lybeniq. Rekao je da su na taj način raseljena sva sela od Peći/Pejë do Đakovice/Gjakovë. Na taj način, ono što je preteklo je otišlo za Albaniju, a teroristi su ostali bez jataka. Ne zna šta je bilo sa leševima u selu Ljubenić/Lybeniq. Seća se da su njemu i pripadnicima njegove jedinice lokalni Romi, zaposleni u Gradskoj čistoći plaćali pića u kafani par dana nakon masakra u Ljubeniću/Lybeniq. Čuo je da su oni skidali dragocenosti sa leševa, vadili zlatne zube.

Što se tiče u događaja u selu Pavljan/Pavlan, tu ne zna šta se dogodilo. On se iz Ćuške/Qushk, džipom uputio u Zahać/Zahaq, a kroz Pavljan/Pavlan je samo prošao. O zločinu u Zahaću/Zahaq ima posredna saznanja. Seća se da je nakon tog zločina, optuženi Siniša Mišić u štabu pričao kako mu se život zgadio kada je streljao civile kod autoservisa u Zahaću/Zahaq, i kako su leševi pobacani u kanal. U selu Zahać/Zahaq novac je uzimao ko je stigao. Prema opisu svedoka koji su mu predočeni, novac su uzimali Dunđer Siniša zvani Vuk i optuženi Momić.

Iako su bili deo vojske, njegova jedinica je bila zasebna, samostalna. Plate su dobijali od države Srbije, seća se da su isplaćivani u Kraljevu.

*Napomena: Na današnjem suđenju Zoran Rašković nije želeo da govori o direktnim izvršiocima ubistava u Ljubeniću/Lybeniq i Zahaću/Zahaq. Istakao je da više od godinu dana nema državljanstvo, niti ličnu kartu. Ima loš odnos sa Jedinicom za zaštitu svedoka, nemaju kontakt više od tri meseca. Odnos je malo popravljen uz posredovanje Tužilaštva za ratne zločine. Zna da iz Jedinice za zaštitu žele da mu ukinu mere obezbeđenja. Njega 24 časa čuvaju pripadnici vojske. Naveo je da, kada se imaju u vidu te činjenice, kao i politička situacija, te to da se optuženi brane sa slobode, on mora da misli na sebe. Postavio je pitanje da li država Srbija želi da se čuje njegovo svedočenje.

Fond za humanitarno pravo